

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

www.eindtijdbode.nl

Gods Woord in vervulling

H. Siliakus

“Om het Woord van God te vervullen”

Voor de nu volgende beschouwing is het nodig om Kolossenzen 1:24-27 te lezen:

- “Nu verblijd ik (= Paulus) mij in mijn lijden voor u en vervul in mijn vlees wat overblijft van de verdrukkingen van Christus, ten behoeve van Zijn lichaam, dat is de Gemeente. 25. Daarvan ben ik een dienaar geworden, overeenkomstig de taak (sv: naar de bedeling) in de dienst van God, die mij met het oog op u gegeven is om het Woord van God te vervullen, 26. namelijk **het geheimenis** (sv: de verborgenheid), dat eeuwen en geslachten lang verborgen is geweest, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen. 27. Aan hen heeft God willen bekendmaken wat de rijkdom is van de heerlijkheid van dit geheimenis onder de heidenen: **Christus onder u**, de hoop op de (sv: de Hoop der) heerlijkheid.”¹

Hier schrijft Paulus dat hij zich verblijdt in zijn lijden voor de Gemeente, van welke Gemeente hij een dienaar geworden is “om het Woord van God **te vervullen**” (vers 25b). Wat Paulus verstaat onder dit “vervullen van Gods Woord” licht hij vervolgens toe. Het blijkt te gaan om een “*verborgenheid*” die nu tot openbaarheid gekomen is. Om iets dat voorheen niet bekend was,

¹ Alle Bijbelteksten zijn vermeld in de Herziene Statenvertaling / HSV, tenzij anders vermeld. (noot AK)

namelijk: **Christus wonende** onder en zelfs **in mensen**, in Zijn Gemeenteleden; “*Christus onder u*” (wat de “*Hoop der heerlijkheid*” is).

Deze opmerking moet echter ook direct gemaakt worden: hier is niet aan de orde dat de in Gods Woord vervatte profetieën nu vervult worden, en waaraan Paulus dan zou meewerken. Neen, “Gods Woord vervullen” is iets anders; het is een steeds terugkerend kenmerk van Paulus’ bediening, een gave waarmee hij de Gemeente dient, waarvoor hij door God, als het ware, “vrijgesteld” was (“*naar de bedeling... van God*”).

Zichtbaar maken

Paulus noemt zich een dienaar van de Gemeente (Kol.1:24b-25). De vraag zou bij het lezen van het hiervoor genoemde Schriftgedeelte gesteld kunnen worden: “Moeten wij voor Christus werken of voor Zijn Gemeente?” Natuurlijk is dit een onjuiste tegenstelling, maar desondanks wordt die door velen (in de praktijk) gehanteerd. Bijvoorbeeld wanneer men “zielen winnen” belangrijker vindt dan “Bijbelstudie”.

Er is een ontstellend gebrek aan Schriftuurlijk inzicht in wat de Gemeente van Christus is!

De Gemeente wordt niet gebouwd door zielen te winnen – het is geen “gebouw in aanbouw”, God wóónt er reeds (!) – maar door **het Woord** en de vervulling van het Woord, dat is: door **Christus**’

tegenwoordigheid. En aangezien tot de Gemeente gezegd is: “Gods Huis, Gods Gebouw zijt gij” (1 Korinthe 3:9b), kan in haar geval Christus’ tegenwoordigheid niets anders zijn dan **Christus’ inwoning** of **de vervulling met de Heilige Geest** ² (waarvoor de ervaring van de Doop met de Geest gekend moet worden).

Christus’ tegenwoordigheid is – zo leren ons de verzen 25d-27 van Kolossenzen 1 – het eeuwenlang verborgen gebleven deel van het Woord. “Het Woord vervullen” betekent het Woord “vol” maken of geheel “zichtbaar” maken. De NBG-vertaling spreekt van “tot zijn volle recht doen komen”, wat niet geheel juist is, maar wel aangeeft in welke richting wij moeten denken. Bekend is het onderscheid tussen de “letter” en de “Geest” van de Wet. **“De letter doodt, maar de Geest maakt levend”** (2 Korinthe 3:6b). De Geest van het Woord zou men het verborgen, het onzichtbare deel van het Woord kunnen noemen. Dit onzichtbare deel, die verborgenheid, komt onder de Nieuwtestamentische bediening tot het daglicht en manifesteert zich in de realiteit **“Christus onder ons”, door de inwoning van de Heilige Geest.**

² Zie eventueel onze studie **[“De natuurlijke mens en de Heilige Geest”](#)** van CJH Theys. (noot AK)

De Gemeente dienen

In het licht van de Bijbel is de eerdergenoemde tegenstelling een valse. Want als wij Christus waarlijk liefhebben, maken wij Zijn zaak tot de onze. Christus' bijzondere liefde gaat uit naar Zijn Gemeente: *"...zoals ook Christus de Gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven."* (Efeze 5:25b).

Hoewel die Gemeente bestaat uit menselijke personen (individuen) staat zij toch ook, als geheel, tegenover elk individu afzonderlijk (het "algemeen belang" tegenover "persoonlijk belang"). Daarom moet ook de verlostte enkeling (net zoals Jezus dat doet) de Gemeente – het scheppingswerk van God – liefhebben en hoogachten; haar "dienaar" zijn. Hoe? Wel, niet door maar zoveel mogelijk zielen proberen te winnen, maar door zich – net als Paulus – uit te strekken naar die vervulling van het Woord van God, dat is Gods Woord in Zijn eigenlijke glans en gestalte, dat is Christus **in** ons (**in** ons persoonlijk hart en leven) en **onder** ons (in de Gemeente), wat de grondslag is van deze heerlijkheid.

De "hoop" van Kolossenzen 1:27 is niet, zoals bij de wereldse mensen, een op niets gefundeerde verwachting, maar een feit – Christus **in** ons – dat als gedeeltelijke vervulling van de verwachting borg staat (en dus zekerheid geeft) voor de

uiteindelijke totale vervulling (zie het artikel "[Het triomferende Woord](#)").

Zie ook nog Efeze 5:26, "om haar (= de Gemeente) te heiligen (sv: [Opdat Hij haar heiligen zou](#)), door haar te reinigen met het waterbad **door het Woord**". Want, als wij het Woord openen – lezen en bestuderen – zal de Heilige Geest ons dat Woord (= Christus' tegenwoordigheid) openbaren. Dan zullen wij Gods heerlijkheid aanschouwen en wonderen zullen geschieden.

Christus IN ons

Staat dit tegenover "zielen winnen"? Neen, integendeel; "Christus **in** ons" is juist het vereiste om zielen te kunnen winnen (want: **de Heilige Geest moet ons hierin leiden**). Zielen winnen om ze dan vervolgens tot "kinderen van de hel" te maken, zoals zo vaak gebeurt, dat is typisch mensenwerk!

"Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u reist zee en land af om één proseliet (sv: [Jodengenoot](#)) te maken, en als hij het geworden is, maakt u hem een kind van de hel, dubbel zo erg als u ([bent](#))." (Matth. 23:15)

Neen, alle nadruk in het leven van een kind van God moet de "vervulling van het Woord van God" hebben. **Christus moet krachtig in ons worden!!**

- *“Laat het woord van Christus in rijke mate in u wonen, in alle wijsheid; onderwijs elkaar en wijs elkaar terecht (sv: leert en vermaant elkaar), met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen. Zing voor de Heere met dank (sv: met aange-naamheid) in uw hart.”* (Kolossenzen 3:16)
- *“Verder, mijn broeders, word gesterkt (sv: wordt krachtig) in de Heere en in de sterkte van Zijn macht.”* (Efeze 6:10)

H. Siliakus

Uit: Tempelbode, juni 1980
Enigszins bewerkt door A. Klein